

Det står en kvinne bak den imponerende nietasjes blokken i stål og betong for pensjonerte universitetslærere - en professorfrue med fremtidsvyer og energi. I nr. 39 fortalte vi om en familie som hadde løst sitt nåtidige og fremtidige boligproblem ved å bygge et tre-generasjonshus - de ser dette som tidens løsen.

Fru professor Selmer er altså gått en annen vei i løsningen av boligproblemet for seg og sin mann og hans kolleger på eldre dager.

Går De selv rundt med bekymringer om boligproblemet når De faller for aldersgrensen? Kanskje våre artikler kan gi inspirasjon? I et senere nummer forteller vi om Selvaags løsning av denne aktuelle saken.

— Professor Selmers enebolig! sa folk på Kringsjø ved Sognsvannsbanen og slo ut med hånden mot det statelige byggverket på ni etasjer som sto reist våren 1963 med rader av vinduer og verandaer ut mot soloppgang og solnedgang, utallige kirketårn, byen og fjorden og et rundskue av åser blånende omkring. For da professor Ernst W. Selmer og fru Ella Selmer flyttet inn i 8. etasje i Minister Ditleffs vei 20 den våren, ble de boende helt alene en stund.

— Jeg var vaktmester i fjorten dager, forteller fru Selmer. Arbeidsfolkene gikk ut og inn av vårt hjem. Det var vanvittig morsomt!

— Nå er hun sjelelig vaktmester for husets 51 familier, bemerker gemalen ikke uten beundring i stemmen.

Huset er pensjonerte universitetslæreres høybygg, en bagatell til nær 3 millioner kroner som OBOS har oppført og i disse dager overleverer til dets rettmessige eier, borettslaget. Initiativtager og primus motor i byggekomitéen var Ella Selmer, som nå er medlem av borettslagets styre.

Ella Selmer er en dame med humor. Hun kjenner som få betydningen av et elskverdig tonefall, en munter replikk, en nyanset svar. Så er hun også gift med vår tidligere, fremragende fonetikkprofessor som tar hver avskyning av en aksent på kornet. Det har han forøvrig til felles med sin kollega i My Fair Lady, Bernard Shaws Henry Higgins.

Med uoppslitelig humor og pågangsmot har fru Selmer klart å realisere drømmen hun bar på: å få reist pensjonistboliger som professorer (for eksempel hennes egen mann) og andre universitetslærere kan sikre seg med henblikk på sine gamle dager, og samtidig å skape et miljø hvor de i ro kan sysle med sin videnskap og dyrke boklige interesser under sitt otium.

Bolligene står der. Huset er smekkefullt. Og kronen på ver-

ket er dets 9. etasje: et mektig bibliotek med vindusrekker mot tre kanter — et eventyrlig felles arbeidsrom for alle de 51 husstander og en nyslått, lekker skrivepult til hver og en av dem. På gangen utenfor 51 hemmelighetsfullt lukkede bokskap til å oppbevare arbeidsmateriale i, samt toalettrom. Og til alt det øvrige kommer TV-rommet hvor husets folk samles foran skjermen etter dagens mangehånde gjøremål for å se dens begivenheter flimre forbi.

Så er også Ella Selmer med rette stolt over å ha fått dette miljøskapende innslaget inn i universitetslærernes aldersboliger. — Noe tilsvarende har jeg ikke sett hverken ellers i Europa eller i Amerika, sier hun og fryder seg åpenlyst over bibliotekets dimensjoner, de lyse, vennlige fargene på veggene, de rutete gardinene som skaper in-

HUN HAR SKAPT

NORGES MEST INTELLIGENTE HUS FOR ELDRE

Av Esther Normann Treider

Fru Ella Selmer er drivfjæren bak professorbygget som nun her er fotografert foran.

Professorparet ved klaffebordet, — den skjønnne bakgrunn, utsikten over byen og fjorden, lå dessverre i dis da bildet ble tatt.

tim hygge og linoleumsgulvets striper i olivengrønt og beige. Vi har ikke hatt råd til mere utstyr foreløpig, sier hun og stryker med hånden over en blank skrivebordsplate.

— Hvordan kom De på idéen med biblioteket?

— Jeg hørte et foredrag av en pensjonert dansk admiral som sa at han ikke hadde et sted å gå hen, når hans kone støvsugget leiligheten. Så tenkte jeg at slik skal det ikke bli i vår pensjonistbolig.

I syv år bar Ella Selmer — med en liten omskrivning av slagordet for et oljeselskap — PB i tankene: *Pensjonist-Boliger!* Det var i 1953 hun forela sin plan for den daværende Professorruenes klubb. Idéen fenget, og en arbeidskomité på seks medlemmer med Ella Selmer som formann ble nedsatt.

Og så begynte jakten etter tomt. Hun trålet byens omegn etter en passende beliggenhet for sitt drømmehus. Hun danset med OBOS-direktøren. Hun gav daværende boligrådmann i Oslo, Trygve Nilsen, hverken rist eller ro gjennom lange tider. Til slutt ringte han til Universitetet og spurte oppgitt: Hvem er denne Ella Selmer som maser så ført? Og se, det visste Universitetet så inderlig vel, for det var selvsagt innviet i hennes planer!

Jeg antichamberte, sier Ella Selmer. Og plutselig i 1958 kom det beskjed: Kringsjø-området ved Sognsvannsbanen var regulert og byggeklart, der kunne jeg få tomt til mine pensjonister. Boligrådmannen fordelte en rekke tomter som sin siste embedshandling før han gikk av. Så oppløste universitetsrektor

Ruud vår komité og satte meg inn i byggekomiteén som Universitetets representant, foruten at jeg jo var eneste kvinne i komiteén. I tre år satt jeg i byggemøter i en trekkfull brakke her borte på kollen iført tre par ullbenklær og to pelser. Og etter tre år stod huset ferdig i fulle ni etasjer, bygget av OBOS under sjefarkitekt Frode Rinnan og med den unge Finn Lenschow som utførende arkitekt. Nå sitter jeg i borettslagets styre, hvor universitetsdirektør Olav Meidell Trovik er formann og professor dr. med. Torleif Dale medlem. Forretningsfører er bestyrer Jon Erlien ved Studentsamskipnaden. Det begynner å ta form nå, føyer hun til.

Og det er, så sant som det er sagt.

Selmers prøvebodde til å begynne med for allesammen — og fant alt såre vel. De stortrives på 50 kvadratmeter omgitt av sine verdifulleste eiendeler. De har stue og soveværelse, kjøkken og spiseplass, utenfor det en hyggelig veranda og dertil entré og bad, rikelig med skap, — skuffe- og hylleplass, rommelig kjellerbod og garasje. Vaskeri i kjelleren er det også, og to store rom som i fremtiden skal bli en selskapsavdeling til glede for beboerne. Og så — bokstavelig og figurlig talt — toppen: 9. etasje med TV-rommet og biblioteket!

Selvsagt har det kostet en del forsakelse å flytte inn i en 2-roms leilighet når man har hatt rommelig enebolig i Bærum med tilsvarende stor hage. Selmers solgte det tungdrevne huset, forærte 75 meter med bøker til Universitetet og fordelte meste parten av sitt jordiske gods på

Fort. side 92

Norges mest intelligente ..

Fort. fra side 43

sine to gifte sønner og diverse andre slektninger. Nylig feiret de professorens 75 års dag med mange gjester omkring sitt prektige lutede klaffebord. På veggen tigger det gylne uret som er en arv etter hans svenske bestefar, den berømte legen Ernst Westerlund i Enköping, hvis liv er skildret i Stina Palmborgs bok. Hans chiffonière pryder en annen vegg i stuen. Et ungdomsarbeid av Edvard Munch hører til klenodiene, det forestiller journalisten Marius Sel-

mer og blir selvsagt høyt vurdert av sønnen. På en kommode fra Carsten Ankers Eidsvolds Verk står et skrin med et sølv toalettgarnityr laget i 1742 for familien Mogensen på Linderud. Men sitt verdifulle innhold av toaletsaker og smykker i behold har det gått i arv til Ella Sejersted, identisk med Ella Selmer.

Ennå har ikke særlig mange pensjonister fulgt ekteparet Selmers eksempel og brutt opp fra sin vante tilværelse for å bo-sette seg høyt over tretoppene på Kringsjå. Det kan nok hende

at de kvier seg for å flytte inn på to værelser, og kanskje er husleien i høyeste laget. Til gjengjeld har Universitetet anbragt en rekke av sine utenlandske lærerkrefter der, og Samskipnaden har kjøpt en del leiligheter og overlatt dem til gifte studenter med barn. Dermed er pensjonisthuset blitt et internasjonalt miljø og et møtested for tre generasjoner i høyst sjarmerende blanding. Og fru Selmer svever som en god ånd over vannene, jevner ut misforståelser, knytter beboerne sammen, sørger for at ikke en barnevogn, ikke ett par ski, ikke engang et par sølete støvler blir satt utenfor entrédørene på det pene korridor gulvet. Alt foregår med godt humør og en munter replikk. Studentbarna blir anbragt i barnehagen i studentbyen, mens far leser til eksamen oppe i biblioteket og mor er opptatt med sine gjøremål...

Til gjengjeld for at de får bo i huset er det truffet en ordning med Samskipnaden som går ut på at pensjonerte universitetslærere kan få overta dens leiligheter med to måneders varsel, forteller fru Selmer. Også enker etter universitetslærere kan kjøpe seg inn her, men de får i så fall bare ett værelsesleiligheter (tredeparten av de 51 er på ett værelse, kjøkken og bad). Fru Selmer kan bare beklage at Husbanken har stilt dette som vilkår for lån.

Vi stikker innom fru Dorthea Kolsrud, professor Kolsruds enke, og finner henne komfortabelt installert og vel fornøyd i stue med sovenisje, kjøkken og spiseplass og rommelig bad og entré, og med koselig veranda. — Fra vinduene mine ser jeg både sol og måne gå opp. Og så god plass har jeg at det kan sitte ti mennesker omkring spisebordet i stuen, sier hun.

— Alle trives godt her, slår fru Selmer fast. Og bedre skal det bli. Hadde vi bare hatt penger til å utstyre selskapsrommene i kjelleren! Oljefyringen er heldigvis inkludert i leien, den er på rundt 320 kroner måneden for familieleilighetene som betinger et innskudd på 16.600 kroner.

«Denne Ella Selmer som mæser så fært», hun later til å klare alt — unntatt katter. Til de grader allergisk mot katt er hun at det har hendt at hun har besvimt bare ved synet! Da var hun som nygift på besøk i Enköping hos sin manns besteforældre. Men dr. Westerlund som kurerer sosietetsdamenes nervøsitet med enkel arbeidsterapi og opererte med venstre hånd, fant ingen terapi for hennes allergi. «Det är någonting där», sa han. «Och inte skall Ella se en katt mera i mitt hus. Men nog kunde Ella behärskat sig litet bättre.»

Katt kommer ialfall sikkert ingen av de 51 husstander i Minister Ditleffs vei 20 til å holde — så lenge Ella Selmer er «sjeelig vaktmester» der!

DOVRE MAKKO

knekort er også figurskåret!

A/S DOVRE TRIKOTAGEFABRIK - LILLESTRØM
Spesialfabrikk for herre- og gutteundertøy

MISLYKKET BILTUR?

Ole hadde akkurat fått den nye bilen — og han hadde sett frem til prøveturen — sammen med Jorunn! Men det var noe som ikke var som det skulle ...

HAR DU LYST TIL Å TA EN TUR I MORGEN OGSÅ?

NEI TAKK! JEG TROR IKKE JEG HAR TID!

SÅ AVMÅLT JORUNN VAR I DAG. JEG SKJØNNER IKKE...

JEG FORSTÅR IKKE HVORFOR HUN IKKE VILLE VÆRE MED Å KJØRE FLERE GANGER?

HAR DU TENKT PÅ AT UFRISK PUST MERKES LETT AV ANDRE. MIN TANNLEGE ANBEFALER HYPPIG TANNPUSS MED SOLIDOX. DEN HAR EN ANTISEPTISK TILSETNING SOM HJELPER DER PUSTEN LENGER FRISK.

JA, SOLIDOX GIR VIRKELIG EN FRISK FØLELSE I HELE MUNNEN. NÅ SKAL DET BLI HYGGELIG Å KJØRE MED JORUNN IGJEN!

TAKK FOR EN HERLIG UTFLUKT, OLE!

OG JEG KAN TAKKE SOLIDOX ...

SOLIDOX gir friskere pust som varer lenger

- Den renser fabelaktig, og tennene føles glatte og hvite. En antiseptisk tilsetning motvirker bakteriefremveksten i munnen. Derfor holder SOLIDOX munnen frisk og ren — og De føler Dem fri og sikker sammen med andre.

FRISKERE PUST - FRIERE SAMVÆR